

Siedem trąb

Część I: Przegląd lekcji

Tekst przewodni: Ap 10,7.

Cel studium: Siedem trąb (Ap 8,2—11,18) jest opartych na wizji niebiańskiego kapłaństwa i ołtarza kadzidlanego (Ap 8,3-4) i zawiera „wtrącenie” (Ap 10,1—11,14) zawierające wizję ludu Bożego podczas straszliwej szóstej trąby (Ap 9,13-21).

Wprowadzenie: Cel trąb jest objaśniony w powiązaniu z ostatnią pieczęcią (Ap 6,9-11). Nawiązanie zarówno do złotego ołtarza kadzidlanego jak i ołtarza całopalnego oraz modlitw świętych w Ap 8,3-4 łączy trąby ze sceną w Ap 6,9-10. Siedem trąb odpowiada na modlitwy świętych o sąd nad tymi, którzy ich prześladowali. Tak więc wydarzenia przedstawione w trąbach dotyczą przeciwników ludu Bożego w dziejach chrześcijaństwa.

Tematy lekcji: Lekcja i tekst przewodni wprowadzają następujące tematy:

I. Znaczenie trąb w *Biblii*.

II. Czas rozpoczęcia trąb.

III. Znaczenie wyobrażeń w pierwszych sześciu trąbach.

IV. Powiązanie „wtrącenia” z siedmioma trąbami.

V. Aluzja do Dn 12 w Ap 10.

Praktyczne zastosowanie: Po przestudiowaniu trąb zastanów się, jak trąby i piąta pieczęć oferują wsparcie tym, którzy cierpią dla ewangelii i jak ukazują los tych, którzy odrzucają ewangelię.

Część II: Komentarz

Siedem trąb *Apokalipsy Jana* (w tym zwłaszcza Ap 8,2—9,21) to jeden z najtrudniejszych do zinterpretowania fragmentów *Biblii*. Adwentyści studiujący *Biblię* od lat nie są zgodni w kwestii znaczenia tego fragmentu. Jednak przynajmniej niektóre jego apsekty są dość jasne i te zostały omówione poniżej.

Rozwinięcie głównych tematów lekcji 7:

I. Znaczenie trąb w *Biblii*.

Greckie słowa oznaczające trąby i trąbienie występują 144 razy w greckim przekładzie *Starego Testamentu*. Większość tych odniesień (105 ze 144) dotyczy sygnalizacji w walce, nabożeństwie i modlitwie albo ich połączeniu. Najwyraźniej o znaczeniu trąb mówi Lb 10,8-10. W starożytnym Izraelu trąby były używane zawsze przez kapłanów (Lb 10,8), także podczas walki. Tak więc dźwięk trąb Izraelici winni byli kojarzyć z duchowym znaczeniem. Trąby sygnałowe oznaczały modlitwę do Boga o interwencję w bitwie (Lb 10,9). Podobnie w świątyni i podczas dni świątecznych trąbienie było wezwaniem do Bożej duchowej interwencji w życiu ludu Bożego (Lb 10,10). Tak więc zasadnicze znaczenie trąb w *Starym Testamencie* jest związane z modlitwą opartą na przymierzu - wołaniem do Boga, by pamiętał o swoim ludzie.

Większość przypadków występowania trąb i trąbienia w *Nowym Testamencie* znajduje się w Ap 8—9. Na pierwszy rzut oka może się wydawać, że sygnalizacja w walce jest najważniejszym znaczeniem siedmiu trąb w *Apokalipsie Jana*. Ale powiązanie między trąbami i piątą pieczęcią (zob. „Wprowadzenie” powyżej) podkreśla, że głównym wątkiem jest także tutaj modlitwa. Trąby są odpowiedzią na modlitwy cierpiących świętych Bożych (Ap 6,9-10; Ap 8,2-6). Upewnia ich to, że Bóg widział ich cierpienie, a choć wydawało się, że milczy w tym doświadczeniu, to jednak działa On przeciwko tym, którzy ich prześladowali (por. Ap 6,10; 8,13 [zob. punkt 1. w części „Praktyczne zastosowanie”]).

II. Czas rozpoczęcia trąb.

Zrzucenie kadzielnicy (czy ognia) w Ap 8,5 sugeruje według niektórych adwentystycznych interpretatorów koniec czasu łaski. Wydaje się, że siedem trąb przepowiada wydarzenia w dziejach chrześcijaństwa prowadzące do tego czasu. Szereg wskazówek w tekście wspiera taką interpretację.

Po pierwsze, wzorcem w pierwszej połowie księgi jest, iż wizje rozpoczynają się wraz z erą nowotestamentową i obejmują wydarzenia w dziejach chrześcijaństwa. Po drugie, cokolwiek oznacza zrzucenie kadzielnicy (ognia) w Ap 8,5, czas łaski najwyraźniej nie jest jeszcze zakończony podczas szóstej trąby. Wstawiennictwo przy ołtarzu nadal się odbywa (Ap 9,13). Ewangelia nadal jest głoszona (Ap 10,11; 11,3-6). Fakt, iż „wtrącenie” w Ap 10,1-11,13 należy włączyć w nasze zrozumienie szóstej trąby, został wykazany w punkcie IV. poniżej. Wreszcie, głoszenie ewangelii kończy się i czas łaski dobiega końca dopiero po tym, jak rozbrzmiewa siódma trąba (Ap 10,7). Zatem siedem trąb *Apokalipsy Jana* wydaje się obejmować całe dzieje od czasów Jana po koniec czasu łaski i wydarzenia czasu końca.

III. Znaczenie wyobrażeń w pierwszych sześciu trąbach.

1. W pierwszej trąbie użyty został starotestamentowy język sądów Bożych (grad, ogień i krew; Wj 9,23-26; Iz 10,16-20; Ez 38,22) skierowanych przeciwko symbolom starotestamentowego ludu Bożego (roślinność i drzewa [Ps 1,1-3; Iz 61,3; Jr 11,16-17]). Stąd sugestia w lekcji, iż pierwsza trąba oznacza sąd Boży nad Jerozolimą, która odrzuciła Chrystusa (Mt 23,37-38; Łk 23,28-31).
2. Druga trąba przywołuje ogólnie sądy Boże nad tymi, którzy sprzeciwiali się Bogu (Wj 7,19-21), a zwłaszcza nad starożytnym Babilonem (Jr 51,24-25.41-42). Tak więc lekcja łączy tę trąbę z upadkiem imperium rzymskiego (por. wyraźne porównanie Rzymu z „Babilonem” przez Piotra w 1 P 5,13).
3. Symbolika trzeciej trąby jest paralelna do biblijnych wyobrażeń skojarzonych z działalnością szatana (Iz 14,12-19; Łk 10,18; Ap 12,9). Ale symbolika lamp, źródeł, rzek i wód sugeruje duchowe życie i rozwój (Ps 1,3; 84,7-8; 119,105; Jr 2,13). Upadek gwiazd i zgorzknienie wód łączy dwie idee, sugerując wypacenie prawdy i powstanie odstępstwa. Tak więc lekcja wiąże tę trąbę ze staem Kościoła w średniowieczu.
4. W czwartej trąbie źródła światła (słońce, księżyc i gwiazdy) ulegają zaćmieniu, co symbolizuje częściowe przyćmienie prawdy. To zaćmienie oznacza pogłębienie odstępstwa w Kościele (Wj 10,21-23; Hi 38,2; Iz 8,22; J 1,4,11; 3,18-21).
5. Wraz z piątą trąbą częściowa ciemność z czwartej trąby staje się zupełna i ogarnia cały świat (Ap 9,1-2). Oznacza to triumf religijnego odstępstwa i sekularyzmu w czasach nowożytnych. Prawda o Bogu zostaje zupełnie przyćmiona, a grzeszna ludzkość jest skazana na demoniczne dręczenie przez destruktywne pragnienia (Ap 9,1-11; Łk 10,17-20). Jedynym ratunkiem jest autentyczna więź z Bogiem (Ap 9,4; Ef 1,13-14).
6. Podczas gdy pięć pierwszych trąb zawiera liczne aluzje do starożytnego Egiptu, szósta pieczęć jest wyraźnie echem biblijnego sprawozdania dotyczącego starożytnego Babilonu. Pojawia się w niej odwołanie do rzeki Babilonu (Ap 9,14), bałwochwalstwa Babilonu (Ap 9,20; Dn 5,4.23) oraz upadku Babilonu (Ap 9,21; Iz 47,9-12). Występuje w niej także wiele paralelizmów z szóstą czaszą (Eufrat, język bitewny, wyobrażenia demoniczne; Ap 16,12-16). Tak więc szósta trąba opisuje opozycję wobec Boga podobną do eschatologicznego Babilonu (Ap 17,4-5).

IV. Powiązanie „wtrącenia” z siedmioma trąbami.

Trąby dotyczą bezbożnych (Ap 9,4.20-21), ale „wtrącenie” (Ap 10,1—11,13) dotyczy ludu Bożego. Jednak „wtrącenie” nie jest odrębne od trąb, jako że jest częścią szóstej trąby. Ap 8,13 opisuje trzy biada mające spaść na mieszkańców ziemi. Pierwsze biada to piąta trąba (Ap 9,12). Drugie biada to szósta trąba, ale kończy się dopiero w Ap 11,14. Tak więc większa część Ap 10—11 należy do szóstej trąby. Podczas gdy siły zła gromadzą się na ostateczny kryzys podczas szóstej trąby (Ap 9,16), siły sprawiedliwości gromadzą się, by się im przeciwstawić (Ap 7,4; 10,1—11,13).

V. Aluzja do Dn 12 w Ap 10.

Jedno z najwyraźniejszych nawiązań do *Starego Testamentu* w całej *Apokalipsie Jana* występuje w Ap 10,5-6. Te wersety i Dn 12,7 łączy osiem zasadniczych słów. Oba fragmenty przedstawiają niebiańskie postaci stojące na lub ponad wodami. W obu przypadkach niebiańska postać wznosi rękę ku niebu i przysięga na Tego, który żyje na wieki wieków. Powiązanie między „czasem (...)”, dwoma czasami i połową czasu” z Dn 12,7 z wyrażeniem „czasu już nie będzie” z Ap 10,6 (BG) wskazuje, że anioł z Ap 10 oznajmia zakończenie proroctw *Księgi Daniela* obramowanych czasem w kontekście szóstej trąby (przygotowania na finalne wydarzenia, zob. punkt IV. powyżej).

Część III: Praktyczne zastosowanie

Materiał w części *Apokalipsy Jana* opisującej siedem trąb nie dostarcza zbyt wiele wątków do praktycznego zastosowania. Jednak nauczyciel może zadać poniższe pytania i zasugerować proponowane odpowiedzi.

1. *Jak powiązanie między wprowadzeniem do trąb (Ap 8,3-5) i piątą pieczęcią (Ap 6,9-11) służy wsparciem tym, którzy w naszych czasach cierpią ze względu na ewangelię?* Wołanie męczenników o sąd w piątej pieczęci spotyka się z odpowiedzią w postaci siedmiu trąb. Przesłanie trąb jest takie, iż Bóg widzi cierpienie swego ludu i odpowiada na niesprawiedliwość nie tylko w czasie końca, ale także na przestrzeni dziejów. Podobnie jak Hiob nie zawsze rozumiemy postępowanie Boga, ale mamy powody, by ufać Mu nawet w najczarniejszych czasach.

2. *Sądy dwóch pierwszych trąb spadają na te siły, które sprzymierzyły się, by uśmiercić Jezusa (religijnych przywódców żydowskich w Jerozolimie pod wodzą Kajfasza oraz rzymskie władze reprezentowane przez Pilata). Co ten fakt mówi nam o skutkach stawiania oporu ewangelii?* Opozycja wobec ewangelii występuje w dwóch różnych formach - wewnątrz Kościoła i na zewnątrz Kościoła. Jezus został ukrzyżowany, kiedy przywódcy żydowscy (wewnątrz) połączyli się w działaniu z zewnętrzną mocą (Rzymem). Największa opozycja rodzi się najczęściej wtedy, kiedy rzekomi wyznawcy Boga są w rzeczywistości wilkami w owczych skórach.

Podobna dynamika jest przedstawiona w przypowieści o synu marnotrawnym (Łk 15,11-32). Ojciec spotyka się ostatecznie z odrzuceniem ze strony tego syna, który nigdy nie opuścił rodzinnego domu. Pozornie lojalny, syn ten w końcu okazał się wyrachowanym egoistą.